

Плѣхчѣ кривсѣнокъ: Излизалъ идинъ гулямъ плѣхъ прилъ коткъ-тъ рекълъ: „защо гонишь мишкы-ти? Ч. 251. Скрылъ ся, като плѣхъ въ трици. *ib.* 223. Подобно на гладните вълци или на гладните пълкове, които ѣдатъ единъ друго. З. 215. Майката да подлага подъ гърбътъ на дѣтето си дебѣло плѣхче (за да му е правъ кръстътъ). *ib.* 107.

Плюниченъ **Плюнчасть** *пр.* слюнний, слюзочный: Пиперь, хрѣнь, сладчица и др. т. дѣйствовать на плюничните момичи които изпущать изъ себѣ си повече сокъ. З. 232. Плюнчести-тъ слѣзи сж 6: двѣ подъ языкатъ, двѣ подъ долна-та челюсть и двѣ до уши-тъ. Л. Д. 1870 *p.* 86. Червѣять дробъ, плюмчаститѣ слѣзи, жлъчката и панкреасатъ. *ib.*

Плюнка **Плюмка** **Плювка** *с. ж.* слюна. **Плюн(м)чица** *ум.* слюнка: Питіе-то смѣши ся съ плюнкъ и лигы. Л. Д. 1874 *p.* 50. Плюмка-та, която тече отъ тѣзи сланды, служи за улесненіе на дѣвканіе-то. *ib.* 1870 *p.* 86. Стойнка не можеше вече да пригльща плюнката. Зк. 110. Гжсты плювки му (на дѣте-то кога кашле) излизать изъ устата. Л. Д. 1871 *p.* 136. Мѣли, мѣли кѣница, Дѣка ми е пліумчица Тамъ да си скѣкна. (*дѣтская прибаутка*).

Плюнкамъ *са м. дл.* слюньюсь: Най-напредъ млѣкото са срѣща съ такова едно вѣщество, което е воденикаво и лигаво и което са плюнка. З. 151.

Плюн(м)чиж *м. дл.* смачиваю слюной: Сигарите, ако ги държиме съ устните си и ако ги плюнчиме съ плюнката си, — могатъ да произвѣдять силна болѣсть въ стомахътъ. З. 315.

Плюска *с. ж.* воддырь, пузырь: Изгорено-то место са полива съ спиртъ—То са повтара пакъ послѣ нѣколко време, до кога-то зачървено-то место поблѣдѣе и до дѣто пжлни-тъ плюски са спихнатъ или испразднятъ, кое-то послѣдва послѣ 5—12 часа. Л. Д. 1875 *p.* 108.

Плюскавица *с. ж.* лѣсная клубника: Мнозина сж мислиле да замѣнать чайлтъ съ различни други растения, като напр. съ младите листе на портокаленните дървета, съ младите листе на ягоди (*Fragaria vesca*) и на плюскавиците и съ цвѣтътъ на скорорастлекътъ (*primula veris*). З. 205.

Плюскамъ *м. дл.* журу: На, плюскай та са наплюскай.

Плюскъ *с. м.* трескъ. **Плюскотъ** *сж чл. (ср. пискотъ)*: Що е плюскотъ во гора зелена? Али ми е змѣя присойница? Али ми е оганъ изгорило? Али ми е вода понесело? М. 189.

Плюсница *с. ж.* родъ водки: Все пакъ отъ тѣж плюсницъ 17 душъ ставать гдѣ-то наброявамъ до сега умрѣлы. Л. Д. 1869 *p.* 110.

Плюснж *м. св.* **Плюскамъ** **Плюснувамъ** *м. дл.* **Плющѣ** *м. дл.* хлопну, хлопаю, ударю,-яю рукой; хлестну, хлещу: Петка Ганчо